

دانشکده فنی تبریز، گوهر تابناک آذربایجان

امیر آریازند - فارغ التحصیل مهندسی عمران - آب (ورودی ۱۳۷۷)

همواره مهد جوش و خروش و حق طلبی و آرمان خواهی دانشجویانی فهیم و درد آشنا بوده که به فراخور زمان در هر مقطع از تاریخ معاصر ایران نقش منحصر به فردی در پیگیری و به ثمر رساندن خواست‌های متعالی ملت شریف آذربایجان و ایران داشته اند.

قرار گرفتن این دانشکده در قلب شهر تبریز که میراث دار مفاخر و ستارگان آسمان شعر و ادب می باشد در کنار غمزه‌های اقلیم تبریز در پیوند با روح لطیف و طبع ظریف دانشجویان، منظومه ای از مهربانی و امید و عشق پدید آورده که بی شک تا همیشه عمر نقش خاطره اش در ذهن و یاد دانش آموختگان آن می ماند. ترنم عاشقانه پرندگان در باغ مصفای دانشکده فنی زیر نم باران میانه اردیبهشت ماه، برگ ریزان پاییزی اطراف تالار سنگی، سفیدپوش شدن دانشکده و دانشگاه و شهر زیر بارش ریزریز دانه‌های برف زمستانی هیچ کدام را هرگز از یاد نخواهیم برد.

و اینک پنجاه سالگی این آستان علم و فن، مأمین آزادی

شاید هر کدام از ما آن هنگام که برای نخستین بار گام به دانشکده فنی دانشگاه تبریز نهادیم هیچ گاه چنین تصور نمی کردیم که حضور در این مدرسه سلوک چنین تأثیر سرنوشت سازی در تمام شوون زندگی آینده هر کدام از ما برجای بگذارد. دانشکده فنی تبریز در طول پنجاه سال حیات پر برکت خود پایگاه خردورزی و جایگاه علم اندوزی جوانان شایسته ای از سراسر ایران عزیزمان بوده که اینک قله‌های معرفت و دانش را در نور دیده اند و با در هم آمیختن روح بالنده و شور و شعور بی مانند خویش گام‌هایی استوار در سازندگی میهن برداشته اند و به شهادت کارنامه علمی و فنی شان هر یک از سرآمدان عرصه‌های حضور خود بوده اند. جوانانی که در رهگذر این سال‌ها به موازات فاصله گرفتن از شور و طرب عهد شباب، کوله باری از علم و تجربه گرد آورده اند و اکنون به سان خورشیدی تابنده مسیر آینده را پیش روی شاگردان نو رسیده این مکتب روشن می کنند.

دانشکده فنی تبریز هم چنین در طول پنج دهه گذشته

خواهی، آشیانه عاشقی و آبشار جوشان اندیشه‌های سازنده را به جشن نشسته ایم. تا پاس بداریم همه آن همت بلندی که سنگ بنای این مکان مقدس را بر زمین نهاد، همه آن شرف و عزت و سخت کوشی ای که آن را ادامه داد و همه آن جان‌های عزیزی که در سرتاسر دنیا دل در گرو این دانشکده دارند. تا گرمی بداریم نیم قرن رشد و شکوه و بالندگی را، پنجاه سال عظمت و افتخار را و چندین هزار اراده استواری که از این دانشکده سر بر آوردند و کمر همت به خدمت میهن گماشتند. باشد که وارثان این مجموعه و دانشجویان آینده با شناخت پیشینه پرافتخار این مجموعه گران سنگ، راه به سوی کسب آبرو و افتخارات فزون تر بگشایند و برگ‌های زرین دیگری بر کتاب دانشکده فنی تبریز بیفزایند. چه خوش گفت حضرت حافظ که:

عمری است تا به راه غمت رو نهاده‌ایم
 روی و ریای خلق به یک سو نهاده‌ایم
 طاق و رواق مدرسه و قال و قیل علم
 در راه جام و ساقی مه رو نهاده‌ایم
 هم جان بدان دو نرگس جادو سپرده‌ایم
 هم دل بدان دو سنبل هندو نهاده‌ایم
 عمری گذشت تا به امید اشارتی
 چشمی بدان دو گوشه ابرو نهاده‌ایم
 ما ملک عافیت نه به لشکر گرفته‌ایم
 ما تخت سلطنت نه به بازو نهاده‌ایم
 تا سحر چشم یار چه بازی کند که باز
 بنیاد بر کرشمه جادو نهاده‌ایم
 بی زلف سرکشش سر سودایی از ملال
 همچون بنفشه بر سر زانو نهاده‌ایم
 در گوشه امید چو نظارگان ماه
 چشم طلب بر آن خم ابرو نهاده‌ایم
 گفتمی که حافظ دل سرگشته ات کجاست
 در حلقه‌های آن خم گیسو نهاده‌ایم

دانشکده فنی
 Faculty of Engineering
 Founded 1958
 تأسیس ۱۳۳۷